

Løsningsforslag eksamen ECON1220, høst 2020

Oppgave 1 (teller totalt 20%).

a) (Teller 5%) Forklar de økonomiske begrepene *uheldig utvalg* og *fløteskumming*.

Uheldig utvalg: Problem som kan oppstå ved asymmetrisk informasjon FØR kontraktsinngåelse. Bare den ene parten kan observere/kjenne sin «type», og denne «typen» påvirker forventet lønnsomhet for motparten. Dette kan føre til at et tilbud om kontrakt særlig tiltrekker seg lite lønnsomme kontraktspartnere. For eksempel kan et skadeforsikringselskap mangle informasjon om hvilke kunder som har høyest skaderisiko, mens det samtidig er nettopp disse kundene som har mest behov for forsikring. Selskapet må dermed sette en høy forsikringspremie for å dekke høye skadeerstatninger, noe som igjen gjør lavrisikogrupper enda mindre interesserte i tilbudet.

Fløteskumming: Å systematisk forsøke å skaffe lønnsomme kunder og unngå de ulønnsomme.

Forestill deg et land der alle skoler drives av private. Staten støtter skolene med et gitt beløp per elev per skoleår. Støttebeløpet per elev er lik gjennomsnittskostnadene per elev regnet over *alle skoler*, pluss et lite, fast beløp per elev (for å hindre at skoler med kostnader over gjennomsnittet nødvendigvis må gå med underskudd). Skolene har ikke lov å kreve skolepenger. Skolene kan heller ikke frata en elev skoleplassen før avsluttet skolegang.

b) (Teller 7,5%) Anta først at skolene kan velge helt fritt hvilke søkere de vil tilby plass til. Er det mulig for skoleeiere å tjene penger på å drive fløteskumming i dette systemet? Hvorfor/hvorfor ikke? Forklar. (Hvis du gjør tilleggsantakelser, presiser dem.)

Lønnsomheten til hver elev vil avhenge av hvorvidt eleven er mer eller mindre kostnadskrevende for skolen enn landsgjennomsnittet. Å drive fløteskumming vil her innebære å forsøke å ta opp søkere som er lite kostnadskrevende, og unngå søkere som er mer kostnadskrevende.

Hvis skolene ikke har noe informasjon overhodet om hvilke elever som vil være mer eller mindre kostnadskrevende, kan de ikke drive fløteskumming. Men dersom skolene kan skaffe seg informasjon som forteller noe om (forventede) kostnader knyttet til den enkelte elev, kan de drive fløteskumming ved å bruke slik informasjon når de velger hvilke elever de vil ta opp. Hvis det for eksempel er dyrere å undervise barn med funksjonsnedsettelse, og skolen har informasjon om funksjonsnedsettelse hos et barn, kan skolen la være å tilby plass til barnet. Og selv om skolene ikke skulle ha tilgang til individ-spesifikk informasjon om forhold av denne typen, kan de ha informasjon om at visse elevgrupper statistisk sett koster mer å undervise enn andre. Hvis det for eksempel i snitt er dyrere å undervise barn fra lavinntektsfamilier, kan skolene la være å ta inn barn med bostedsadresse i områder med mange lavinntektsfamilier.

Anta nå i stedet at myndighetene har lovfestet følgende regler: Alle i den relevante aldersgruppen kan velge å søke skoleplass ved hvilken skole de vil. Skolene har kun anledning til å avvise søkere hvis de ikke har ledige plasser. Ved opptak av nye elever må søkerne tilbys plass i den rekkefølgen de meldte seg som søkere ved skolen.

c) (Teller 7,5%) Er det nå mulig for skoleeiere å tjene penger på å drive fløteskumming i dette systemet? Hvorfor/hvorfor ikke? (Hvis du gjør tilleggsantakelser, presiser dem.)

Disse reglene begrenser skolenes mulighet til å drive fløteskumming. Men det kan likevel tenkes at de kan få det til. For eksempel foretrekker mange å gå på en skole i nærheten av bostedet. Hvis f.eks. kostnadene ved å undervise en elev statistisk sett er høyere for barn som er fra lavinntektsfamilier eller har et annet morsmål enn majoriteten, kan skoleeieren drive fløteskumming ved å unngå å plassere sine skoler i nærområder som kjennetegnes av mange lavinntektsfamilier eller minoritetspråklige. Dersom skolene får flest elever fra nærmiljøet, vil de dermed statistisk sett forventes å få en elevgruppe som er billigere å undervise enn gjennomsnittet.

Skolene kan også forsøke å rette sin markedsføring mot (foreldrene til) elevgrupper de forventer skal være mindre kostnadskrevene enn gjennomsnittet, og unngå å markedsføre sin skole overfor forventet ulønnsomme grupper.

Skolen kan også drive fløteskumming ved å tilpasse tilbudet de gir. Hvis det for eksempel er dyrt å undervise funksjonshemmede barn, kan skolen tenkes å utforme sitt undervisningstilbud slik at det blir relativt lite attraktivt for denne gruppen, slik at foreldrene til disse barna velger andre skoler.

Oppgave 2 (teller 20% totalt)

a) (Teller 5%) Forklar disse begrepene: i) Vridende skatt/avgift; ii) korrigerende skatt/avgift; iii) lumpsum-skatt/avgift.

i) En skatt eller avgift som endrer relative priser på en utilsiktet/uønsket måte, og slik bidrar til mindre effektiv ressursbruk. ii) En skatt eller avgift som endrer relative priser på en tilsiktet/ønsket måte, og slik bidrar til mer effektiv ressursbruk. iii) En skatt eller avgift den enkelte ikke kan påvirke ved sin atferd, og som derfor ikke bidrar til verken mer eller mindre effektiv ressursbruk.

Anta at myndighetene i et land ønsker å redusere utslippene av CO₂ fra landets industribedrifter med 40%. De vurderer to alternativer: i) å pålegge hver enkelt industribedrift i landet å redusere sine utslipp med 40%; ii) å pålegge alle landets industribedrifter en lik avgift per kg CO₂-utslipp, der avgiften settes så høyt at totale utslipp fra industribedriftene forventes å gå ned med 40%.

b) (Teller 7,5%) Du arbeider i landets finansdepartement, og blir bedt om å peke på økonomifaglig baserte argumenter som er relevante for valget mellom i) og ii). Hva svarer du?

Det er flere argumenter for en avgift (ii).

For det første, og dette er et sentralt poeng, er en avgift mer kostnadseffektiv enn direkte regulering (i). Avgiften vil føre til at bedrifter som kan redusere sine utslipp på en billig måte (marginalkostnaden ved rensing er mindre enn avgiften), reduserer mye, mens de som bare kan redusere til en høy (marginal)kostnad, reduserer mindre eller ikke noe. Den direkte reguleringen krever derimot at alle bedriftene reduserer prosentvis like mye, uansett hvor dyrt eller billig det er. Avgiften vil derfor realisere den ønskede totale utslippsreduksjonen til en lavere total kostnad.

For det andre vil avgiften gi inntekter til myndighetene. Disse kan tenkes å erstatte skatteinntekter fra andre vridende skatter. (En CO₂-avgift er korrigerende, ikke vridende.)

For det tredje vil disse effektene innebære at i) og ii) har ulike fordelingseffekter, både når det gjelder fordelingen mellom bedrifter og myndigheter og når det gjelder fordeling bedriftene i mellom. Dette kan igjen ha betydning for andre, for eksempel hvis noen av bedriftene er hjørnesteinsbedrifter i et lite lokalsamfunn (utgjør en stor andel av lokale arbeidsplasser), og valg av virkemiddel kan avgjøre om bedriften overlever eller ikke.

Ofte påpekes også at avgift er i tråd med «forurensers betaler»-prinsippet. Dette kan både betraktes som et effektivitets- og som et fordelings-/rettferdighetssynspunkt.

Myndighetene i det samme landet vurderer også å innføre en avgift per kilo forbruk av sukker.

c) (Teller 7,5%) Pek på noen mulige økonomfaglige begrunnelser for en slik sukkeravgift. Ser du noen prinsipiell forskjell i mulige begrunnelser for en CO₂-avgift og for en sukkeravgift? Diskuter kort.

En mulig begrunnelse er knyttet til nåtidsskjevhet og manglende viljestyrke. Hensynet til egen helse tilsier å begrense sukkerforbruket, men helsegevinsten kan komme langt fram i tid, mens ulempen med å motstå fristelsene kommer straks. Nåtidsskjevhet tilsier at man i praksis legger større vekt på kortsiktige hensyn enn man selv ville ha ønsket vurdert fra et mer langsiktig, overordnet perspektiv. En sukkeravgift kan betraktes som en hjelp til nåtidsskjevnes forsøk på å overvinne fristelser.

En avgift kan også være fiskal, altså begrunnet ut fra hensynet til statens inntekter.

En viktig prinsipiell forskjell mellom sukkeravgift og CO₂-avgift er at sukkeravgiften ikke primært retter seg mot å korrigere for eksterne virkninger. Det kan riktignok tenkes å være visse eksterne virkninger også ved forbruk av sukker, dersom dette fører til helseskader og helsevesenet er offentlig finansiert; i så fall kan den enkeltes sukkerforbruk ha negative virkninger for andre skattebetalere (eller andre brukere av offentlige tjenester). Men mens CO₂-avgiften i første rekke korrigerer de negative effektene én aktørs (persons eller bedrifts) atferd har for andre aktører, handler sukkeravgiften ikke primært om dette – men snarere om å hjelpe den enkelte til å overvinne indre konflikter.

Oppgave 3 (teller totalt 30%).

a) (Teller 5%) Elinor Ostrom og hennes samarbeidspartnere har studert en rekke småsamfunn som forvalter lokale fellesressurser ved hjelp av uformelle institusjoner, uten at det nødvendigvis er formelle lover og/eller eksterne kontrollmyndigheter inne i bildet. Pek kort på hovedfunn fra denne forskningen når det gjelder muligheten for at slik lokal, uformell ressursforvaltning kan lykkes.

Det sentrale: Ostrom og medforfattere finner at en god del småsamfunn lykkes godt med sin ressursforvaltning. Dette gjelder imidlertid ikke alle.

Uformelle institusjoner har ofte utviklet seg over lang tid, og dermed etter hvert blitt godt tilpasset den lokale situasjonen. Noen av betingelsene som øker sjansen for suksess er aktiv lokal deltakelse i utformingen av reglene, at det er klart hvem som har rett til hva, og at det finnes lokale kontroll- og overvåkningsmekanismer.

b) (Teller 10%) Det er blitt hevdet at sosiale normer kan betraktes som *gode* eller *dårlige sirkler*. Forklar hvorfor.

En sosial norm kan defineres som et dominerende atferdsmønster i en gruppe, som støttes av en felles forståelse av hva som er akseptable og ikke akseptable handlinger og av sosial interaksjon/sosiale sanksjoner i gruppen. (Merk at psykologer og økonomer ofte definerer begrepet noe forskjellig.) Hovedpoenget her er at atferdsmønsteret normen krever, kan være selvforsterkende, fordi den individuelle gevinsten ved å følge et bestemt atferdsmønster øker jo flere andre som følger samme atferdsmønster. Det dreier seg om det som i spillteorien kalles koordineringsspill: det er best for den enkelte å gjøre som andre, uansett hva de andre gjør. Da oppstår en tendens til at folk «løper i flokk». Herav bruken av begrepene «gode eller dårlige sirkler»: hvis f.eks. de fleste i et miljø er vegetarianere, kan dette gjøre det upraktisk og/eller utrivelig for den enkelte i miljøet å være kjøttspiser, dermed blir de fleste vegetarianere – og sirkelen er sluttet.

Betrakt en landsby som består av to storfamilier. Begge familiene lever av fiske fra en liten, lokal innsjø. Det er åpen tilgang til innsjøen, men landsbyen ligger isolert til, og ingen andre enn de to familiene benytter seg av fiskemulighetene. Myndighetene i landet blander seg ikke inn i landsbyens forvaltning av fiskeressursene.

Hver familie foretrekker i utgangspunktet å fiske fem dager i uka. Men hvis begge familiene fisker så mye, vil uttaket av fisk bli for stort til å opprettholde nivået på fiskebestanden. Hver familie vurderer derfor om de skal fiske fem eller bare fire dager i uka.

Hvis **begge** familiene fisker fem dager i uka, blir fiskebestanden lav, og hver familie vil få en nettoinntekt fra fisket på 100 (etter at alle kostnader er trukket fra). Hvis **begge** i stedet fisker fire dager i uka, vil fiskebestanden være høyere og arbeidsinnsatsen lavere, og hver familie vil få en nettoinntekt fra fisket på 110.

Hvis **den ene** familien fisker fem dager i uka og **den andre** familien fisker fire dager i uka, vil bestanden bli middels høy. Begge vil dermed få nokså lite fisk per dag. Den familien som fisker fem dager i uka, har høyere arbeidsinnsats, men dette blir mer enn oppveid av at de får mer fisk. Den familien som fisker fire dager i uka, får lite fisk både fordi de fisker

færre dager i uka og fordi bestanden er relativt lav. Den familien som fisker fem dager i uka får derfor en nettoinntekt på 120, mens familien som fisker fire dager i uka får en nettoinntekt på 90.

Begge familiene er klar over alt dette.

Oppsummert i en tabell ser det slik ut:

		Familie B	
		4 dager i uka	5 dager i uka
Familie A	4 dager i uka	110, 110	90, 120
	5 dager i uka	120, 90	100, 100

Tall før komma er A's gevinst, tall etter komma er B's gevinst.

c) (Teller 7,5%) Hvis hver familie bare bryr seg om sin egen families nettoinntekt, hvor mange dager per uke (fire eller fem) vil hver familie velge å fiske? Forklar resonnetet ditt. (Du kan anta at beslutningen bare tas én gang, slik at du ikke behøver å ta hensyn til at familiene f.eks. kan være opptatt av å skape langsiktig tillit eller ta vare på ryktet sitt.)

Dette tilsvarer det som i spillteorien kalles et «Fangenes Dilemma»-spill (et sosialt dilemma): Det er til fordel for begge familiene hvis begge fiskeaktivitet begrenses (begge vil da tjene 110 hver, som er mer enn de 100 de vil tjene hver hvis ingen begrenser aktiviteten). Men for hver familie lønner det seg *mer* å la være å begrense egen aktivitet, *uansett hva den andre familien gjør*.

Anta først at familie B begrenser sin aktivitet, og fisker 4 dager i uka. Hvis familie A gjør det samme, får familie A en nettoinntekt på 110. Hvis familie A derimot fisker 5 dager i uka, får A glede av B's begrensning uten å måtte begrense sitt eget fiske, som gir en nettoinntekt for A på 120.

Anta så at familie B *ikke* begrenser sin aktivitet, og fisker 5 dager i uka. Hvis A da også fisker 5 dager i uka, får A en nettoinntekt på 100. Hvis A fisker 4 dager i uka, får A en nettoinntekt på 90.

Vi ser at uansett hva B gjør, lønner det seg mest for A å fiske 5 dager i uka. Siden alt er helt symmetrisk her, vil det samme gjelde for B.

Dette taler for at vi vil havne i situasjonen der begge familiene fisker 5 dager i uka, selv om de begge ville tjent på at begge begrenset aktiviteten.

(Kanskje vil de likevel inngå en avtale og love hverandre å trappe ned, siden begge ønsker at den andre skal gjøre det. Men dersom det ikke er mulig å binde seg til å holde løfter, vil begge være fristet til å ikke gjøre som de lovte.)

Anta nå i stedet at begge familiene har en type gjengjelderpreferanser som gir seg utslag på følgende måte: En familie som selv bare fisker 4 dager i uka, vil reagere med sinne hvis den andre familien fisker 5 dager i uka. Å bli utsatt for en annen families sinne er såpass ubehagelig at det tilsvarer et inntektstap på 15. Hvis begge familiene fisker like mye, vil ingen av dem gi uttrykk for spesielle følelser overfor den andre.

Nytten ved de ulike alternativene kan nå oppsummeres som følger:

		Familie B	
		4 dager i uka	5 dager i uka
Familie A	4 dager i uka	110, 110	90, 105
	5 dager i uka	105, 90	100, 100

Tall før komma er A's gevinst, tall etter komma er B's gevinst.

c) (Teller 7,5%) Vil dette forandre resonnetet og konklusjonene dine fra spørsmål b) over? Hvorfor/hvorfor ikke? Diskuter. (Anta som før at beslutningen bare tas én gang.)

Nå er dette et koordineringsspill (i nytte), ikke et fangenes dilemma-spill.

Anta først at familie B fisker 4 dager i uka. Hvis familie A gjør det samme, får familie A som før en nettoinntekt på 110. Hvis familie A derimot fisker 5 dager i uka, blir de utsatt for B's sinne, og får 105.

Anta så at familie B fisker 5 dager i uka. Hvis A da også fisker 5 dager i uka, får A en nettoinntekt på 100. Hvis A fisker 4 dager i uka, får A en nettoinntekt på 90.

Vi ser at uansett hva B gjør, lønner det seg mest for A å gjøre det samme. Siden alt er helt symmetrisk her, vil det samme gjelde for B.

Det er altså to mulige situasjoner her som er slik at begge familier er fornøyd med sitt eget valg, gitt den andre familiens valg (Nash-likevekter): Begge fisker fem dager per uke, eller begge fisker fire dager per uke. Det er altså ikke lenger slik at uansett hva den andre familien gjør, er det mest lønnsomt å fiske 5 dager i uka.

(Ut fra det vi vet, kan vi ikke si om begge vil fiske 4 eller 5 dager i uka – vi kan ikke engang vite om de vil greie å koordinere seg.)

Oppgave 4 (teller totalt 30%).

a) (Teller 5%) Forklar kort hvilke metoder som kan brukes for å måle individuell betalingsvillighet (i kroner) for et gode som ikke omsettes i markeder, for eksempel forbedret luftkvalitet.

Direkte metoder baserer seg på intervjuundersøkelser. *Betinget verdsetting*, der man stiller direkte spørsmål av typen «hvor mye er du maksimalt villig til å betale for...» eller «ville du vært villig til å betale X kr for...?», er en mye brukt metode. En annen metode er *valgekspesimenter*, som også er basert på intervjuundersøkelser, der man ber intervjuobjektene velge mellom alternative «pakker» med ulik pris og ulike egenskaper, og bruker statistiske metoder til å anslå betalingsvilligheten for de ulike egenskapene.

Indirekte metoder er basert på faktisk markedsatferd. *Reisekostnadsmetoden* bruker faktiske reisekostnader folk har påtatt seg for å komme til et naturområde som et minimumsanslag på hva folk minst er villige til å betale for bruken av området. *Hedoniske metoder* bruker markedspriser for å anslå betalingsvilligheten for goder som i seg selv ikke omsettes i markeder, men som er knyttet til goder. For eksempel kan man anslå betalingsvilligheten for å slippe støy ved å studere prisforskjeller mellom boliger som er mye og lite støyutsatt.

Du jobber som rådgiver for et politisk parti. Partiet skal ta stilling til et forslag om at staten skal bygge en ny motorvei.

Dersom veien bygges, vil den gi tidsbesparelser for mange trafikanter, men utbyggingen vil også medføre vesentlige naturinngrep i et mye brukt rekreasjonsområde. Brukere av rekreasjonsområdet vil ikke bli kompensert for ulempene.

Det ansvarlige departementet har gjennomført en nytte-kostnadsanalyse som konkluderer med at utbyggingen er samfunnsøkonomisk lønnsom (etter definisjonen i Finansdepartementet 2014, på pensum). Foreløpig vet du ikke mer om analysen enn denne konklusjonen. Du har imidlertid stor tillit til fagfolkene i departementet, og regner med at analysen er grundig og holder høy faglig kvalitet.

På partikontoret oppstår en hissig diskusjon. En av de tillitsvalgte hevder at departementets konklusjon om samfunnsøkonomisk lønnsomhet er fullstendig meningsløs og ikke forteller noe som helst om sakens realiteter. En annen tillitsvalgt mener tvert imot at siden det nå er blitt klart at utbyggingen er til hele samfunnets beste, vil det være irrasjonelt å gå imot den. En tredje tillitsvalgt hevder at siden utbyggingen er samfunnsøkonomisk lønnsom, vil den ikke vil koste noe for staten, og at bygging av motorveien derfor ikke vil gå ut over andre formål som finansieres over statsbudsjettet.

b) (Teller 15%) Forsøk å rydde opp i debatten ved å klargjøre hva departementets konklusjon kan og ikke kan fortelle. Sørg for å kommentere synspunktene til alle de tre tillitsvalgte.

Etter FINs definisjon er et tiltak samfunnsøkonomisk lønnsomt dersom befolkningens samlede betalingsvillighet er større enn tiltakets kostnader. Hvis analysen er grundig og faglig god, kan vi altså regne med at befolkningens samlede betalingsvillighet faktisk er større enn de totale kostnadene. At konklusjonen ikke forteller noe som helst om sakens realiteter, er derfor å ta hardt i.

Departementets konklusjon kan derimot ikke uten videre tolkes som at utbyggingen er til hele samfunnets beste. Det er minst to tolkninger av dette utsagnet: at det er en Paretoforbedring, og at det er en velferdsforbedring for samfunnet vurdert under ett.

Vi vet at noen brukere av rekreasjonsområdet vil oppleve ulemper, så med mindre de samme personene også får fordeler av veien som oppveier disse ulempene, vil veien ikke gi noen Paretoforbedring.

Det er mulig å tolke departementets konklusjon om samfunnsøkonomisk lønnsomhet som at veien alt i alt vil gi en velferdsforbedring for samfunnet. Dette innebærer imidlertid kontroversielle normative vurderinger, og gir derfor ikke grunnlag for å påstå at det er irrasjonelt å gå imot veiutbygging, siden det ikke finnes objektive svar på hva som er «rette» normativt syn.

Å tolke samfunnsøkonomisk lønnsomhet som et mål på hvor mye et tiltak er verdt fra samfunnets synspunkt blir bare generelt riktig hvis vi tror en krone er like mye verdt for samfunnet uansett hvem den tilhører. Det er to mulige begrunnelser for et slikt syn. Enten tror vi at en krone er like viktig for alle på marginen, og dermed reflekterer samme nytteverdi uansett hvem den tilhører, samtidig som vi slutter oss til det normative verdisynet at samfunnet bør legge like stor vekt på en gitt nytteendring uansett hvem som får den (utilitarisme). Eller: Vi tror at en krone er viktigere på marginen for noen (fattige) enn for andre (rike), men slutter oss til det normative verdisynet at nytteendringer for de siste (de rike) bør telle mest. Det er ikke nødvendigvis irrasjonelt å være uenig i begge disse begrunnelsene.

En mulig bruk av konklusjonen er å betrakte den som en grov indikator på størrelsesordenen av prosjektets netto gevinster, men uten at den kan gi noe etisk/politisk nøytralt fasitsvar på om veien bør bygges ut eller ikke.

Den siste påstanden, om at samfunnsøkonomisk lønnsomhet innebærer at utbyggingen ikke vil koste noe for staten, er gal. Beregnet samfunnsøkonomisk lønnsomhet legger sammen *alles* betalingsvillighet og trekker fra *alles* kostnader. Det kan derfor for eksempel godt hende at staten må betale det meste av kostnadene, mens gevinsten tilfaller privatpersoner og private bedrifter i form av tidsbesparelser – altså gevinster som ikke vil komme inn som pluss-poster i statsbudsjettet.

Anta nå at departementet har utredet to alternative traseer for veien, A og B. Hver trasé vil koste like mye å bygge, gi samme tidsbesparelse, og gi like omfattende fysisk naturskade. Alle andre nytte- og kostnadselementer er også like for de to alternativene, bortsett fra følgende: Trasé A og B vil skade ulike naturområder, som brukes av to ulike befolkningsgrupper. De to brukergruppene er like store. Brukergruppen som rammes ved en eventuell utbygging vil ikke bli kompensert for naturskaden.

Departementet har gjennomført en betalingsvillighetsundersøkelse blant brukerne av hvert område. Undersøkelsen viser at de som bruker naturområdet som vil bli rammet av trasé A har høyere betalingsvillighet for vern av sitt område enn de som bruker naturområdet rammet av trasé B.

c) (Teller 5%) Kan du, ut fra opplysningene over, vite om trasé A er mer eller mindre samfunnsøkonomisk lønnsom enn B (etter definisjonen til Finansdepartementet 2014)? Hvorfor/hvorfor ikke? Forklar.

Ja. Kostnader og annen nytte er lik for begge, mens betalingsvilligheten for vern er størst for A. Trasé B er derfor mer samfunnsøkonomisk lønnsom (etter FINs definisjon) enn A.

d) (Teller 5%) Kan du, ut fra opplysningene over, si hvilken brukergruppe (brukerne av naturområdet i hhv. trasé A eller B) som vil få det høyeste nyttetapet hvis området de bruker blir rammet av veiutbyggingen? Hvorfor/hvorfor ikke? Forklar.

Nei, det forutsetter at en kr reflekterer like mye nytte for medlemmene av begge brukergrupper, og det vet vi ikke. Hvis brukerne i B er fattigere, og derfor har høyere grensenytte av inntekt, kan de ha oppgitt lavere betalingsvillighet fordi de har lite penger, ikke fordi tap av rekreasjonsområdet ikke er viktig for dem.